



Vaizdas iš Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 49-osios sesijos: prie lentelės su užrašu "Lithuania" (iš dešinės) Lietuvos užsienio reikalų ministras Povilas Gylys, ambasadorius Oskaras Jusys, Lietuvos ambasadorius JAV Alfonsas Eidintas, pirmasis Lietuvos ambasadorius JT, dabar specialus patarėjas. Anicetas Simutis.

Kartu ar atskirai?

Danutė Bindokienė

Lietuvių žiniasklaidoje — Lietuvoje ir užsienyje (o taip pat visuomenėje) — jau prigijo „Baltijos tautų“ sąvoka, sukelianti jaukų išpūdį, kad Lietuva nebėra viena, kad visos trys valstybės, prisiglaudusios prie Baltijos jūros, neseniai išsilaisvinusios iš žiauriausios jų istorijoje okupacijos, sudaro tvirtą junginį, nedalomą vienetą, kai reikia kovoti už savo teises, už savo egzistenciją.

Tikrovė, kaip visuomet, atrodo kiek kitaip. Tarpusavis nepasitikėjimas, galbūt atsineštas iš praeities, tam tikros varžybos dėl Europos ir užjūrio valstybių dėmesio, skirtingos pažiūros į daugelį Rytų politikos

aspektų yra užtvaros, kliudančios artimesnius ryšius tarp šių bendro likimo sesių. Veikdamos kiekviena sau, užsiėmusios tik savo interesais, jos yra lengvai pažeidžiamos. Stovėdamos visos trys drauge, jau sudarytų sunkiau „praryjamą kąsnį“.

Nors tarp Lietuvos, Latvijos ir Estijos galima rasti daug panašumų, bet yra dar daugiau skirtumų. Kiekviena yra pasiekusi tam tikrą laimėjimą, iš kurių kitos galėtų pasimokyti. Kai išgirstame, kad visos trys Baltijos valstybės pasielgia vieningai, ypač politiniuose ėjimuose su Rusija, jaučiame pasitenkinimą ir pasididžiavimą. Vienas vėliausių vieningų sprendimų — atsisakymas vykti į „karo pabaigtuvių“ 50-tosios sukakties iškilmes Maskvoje.

Kaip ir anksčiau Lietuvos prez. A. Brazauskas, Latvijos vyriausybės galva Gurtis Ulmanis pabrėžė, kad Latvijoje Antrasis pasaulinis karas pasibaigė tik 1994 m. rugpjūčio 31 d., kai paskutiniai rusų kariuomenės daliniai buvo išvežti iš Latvijos.

Daugeliui latvių akivaizdus okupacijos pabaigos įrodymas įvyko š.m. gegužės 5 d., kai su amerikiečių pagalba Skrundoje buvo susprogdintas milžiniškas radaro bokštas, sovietų kariuomenės naudotas padangių žvalgybai, saugant karinius įrengimus nuo „Vakarų imperialistų“. 230 pėdų aukščio bokštas, pastatytas iš plieno ir cemento apie 93 mylios nuo Rygos, nuolat priminė gyventojams okupacijos baisumus, todėl jo sunaikinimas buvo sutiktas su džiaugsmu. JAV-vyriausybė apmokėjo beveik visą sugri-

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$.15,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$.25,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$.2,00
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$.0,50
 I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
 Į tolimus kraštus 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
 03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
 Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

„Pagalba Lietuvai“ konferencija dar paantrino glaudaus bendradarbiavimo tarp užsienio ir Lietuvos lietuvių veiksmingumą. Yra ir daugiau tokių pozityvių reiškinių, kuriuos turime remti ir puoselėti visų mūsų labui.

Priimtas įstatymas dėl pabėgėlių

BNS žiniomis, liepos 4 d. Lietuvos seimas priėmė įstatymą dėl pabėgėlių teisinės būklės Lietuvoje. Įstatyme numatyta užsieniečių prieglobsčio prašančių atbėgėlių priėmimo tvarka. Bus priimti asmenys, kurie savuose kraštuose rizikuoja būti persekiojami. Nepriimtini bus nusikaltėliai humaniškumo ir taikos principams, nuteistieji dėl rimtų nepolitinių nusikaltimų bei asmenys, gresiantys Lietuvos saugumui, sergantys pavojingomis ligomis arba nesutinkantys, kad jų sveikata būtų tikrinama. Šiuo įstatymu Lietuva turės priimti atgal pabėgėlius, deportuojamus iš Vakarų. Per Lietuvą, kaip ir per kitus Baltijos kraštus, daug neteisėtų imigrantų stengiasi pasitraukti į Vakarų Europą ir Skandinaviją.

1994 m. pradžioje Lietuvojeėjo 8 katalikiški laikraščiai: Apžvalga, Caritas, XXI amžius, Katalikų pasaulis, Kregždutė, Naujasis dienovidis, Naujasis židinys – Aidai ir Logos.

vimo sąskaitą – apie 7 mil. dol.

II pas. karo metu apie 150,000 latvių pasitraukė į Vakarų. Jie pasklido po įvairius kraštus, bet neįstengė išvystyti tokios įvairiopos visuomeninės bei kultūrinės veiklos, kaip lietuviai. Gaila, kad ir užsienyje nebuvo daugiau bendrauta su vienintele pasaulyje mums gimininga tauta. Ir praeityje, ir šiuo metu, bendradarbiavimo reiškiniai yra daugiau išimtys negu taisyklė. Ir ne vien su latviais... Net po 50 metų svetimuose kraštuose sunku atsisakyti asmeniškų ambicijų ir tautinio šovinizmo.

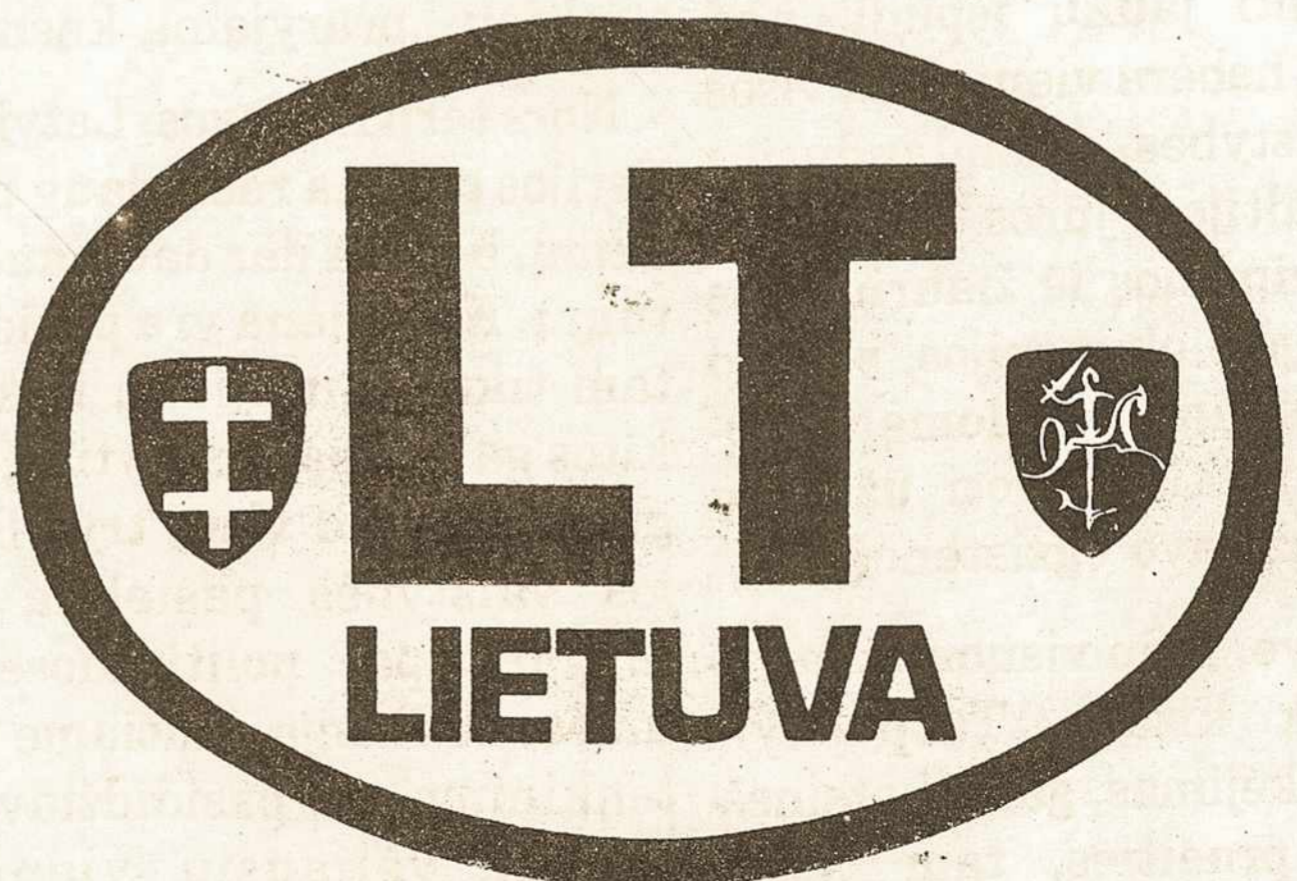
Įdomu, kad, atkūrusi nepriklausomybę, Latvija kitu žvilgsniu žiūri į savo tautiečius užsienyje. Iš 100 Latvijos parlamento narių 19 yra iš Vakarų; 13 – iš JAV. Pačioje vyriausybėje penki ministrai yra iš Vakarų, įskaitant dvi moteris, gimusias JAV po Antrojo pasaulinio karo. Daugybė buvusiųjų pabėgėlių (arba jų vaikų ir vaikaitių) grįžo į savo tėvų kraštą ir darbuojasi, padėdami jam iširikiuoti į Vakarų pasaulio tautų tarpą po 50 metų okupacijos.

DR. LUIS DE CARVALHO
KALINAUSKAS
ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6^o and. conj.62
 Fone: 277.35.48

Palyginkime šį pluoštelį statistikos su Lietuva. Palyginkime Lietuvos vyriausybės pažiūras į savo tautiečius, gyvenančius užsienyje. Kiek tų lietuvių užima vietas ministerijose, kiek daro sprendimus Seime, kiek grįžo apsigyventi Lietuvoje? Mes tebekalbame apie „spragas“ tarp užsienio ir tėvynėje gyvenančių tautiečių, tebelinksniuojame „mes ir jūs“ sąvoką, skundžiamės vieni kitais nepasitikėjimu...

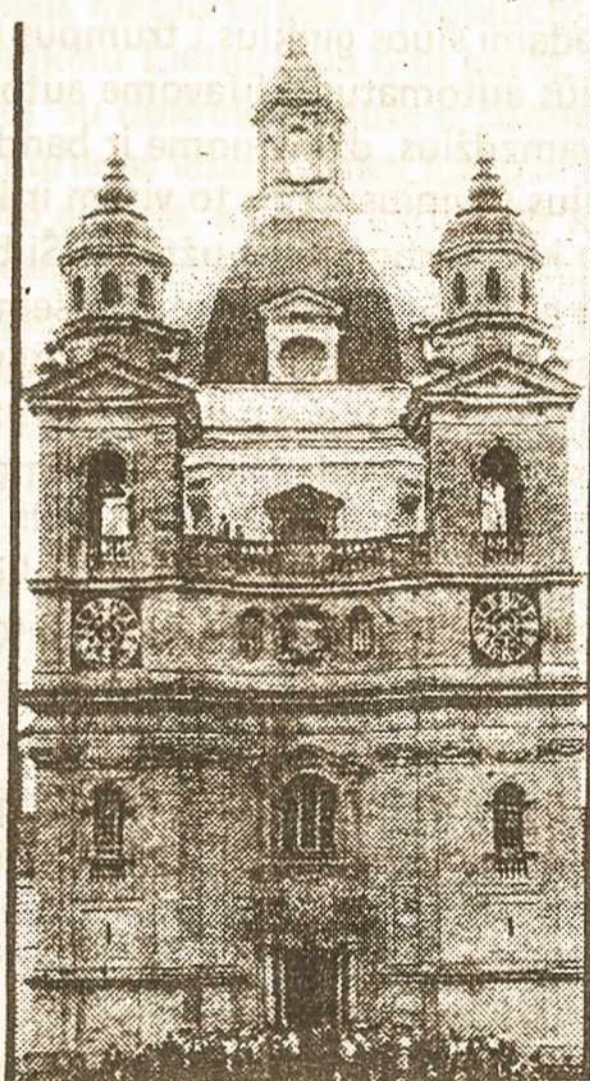
Tačiau matyti ir prošvaisčių, kurios – reikia tikėtis – ilgaiui savo šviesos spinduliais apibers visus lietuvius visame pasaulyje. Praėjusį sekmadienį Bizet „Perlų žvejų“ premjeroje Čikagoje patyrėme, kad muzika ir daina bematant išsklaido bet kokias užtvaras ir bendras visų darbas atneša puikiausius vaisius. Tą patį savaitgalį vykusį



LIPINĖLIS AUTOMOBILIAMS (klijuojamas iš lauko) su Lietuvos valstybiniu ženklu raudona ir juoda spalva. Taip pat SIUNČIAME PAŠTU. Lipinėlio kaina su persiuntimu R\$2,00. Turime ir kitų lipinėlių

ATŠVENTINTOJE PAŽAISLIO BĄŽNYČIOJE

Rugpiūčio 15-osios rytą, kai blausios, vos pro pilką dangaus šydą, beprasimušiančios saulės spindulių, apšviestas Pažaislio bažnyčios laikrodžių rodyklės rodė lygiai 11 valandą pati šventovė buvo paruošta sakralinei apeigai. Tą dieną Pažaislio vienuolyno metraštis pasipildė dar vienu itin reikšmingu įvykiu – Švč. Mergelės Marijos Ėmimo Dangaus dieną, bažnyčią 1712-aisiais konsekruota ir tituluota Švč. Mergelės Marijos apsilankymo pas Šv. Elzietą pavadinimu, o mūsų amžiuje išgyvenusi kaudžius okupacijos laikus buvo atšventinta. Iškilmingas Šv. Mišias koncelebravo Jo Eminencija kardinolas V. Sladkevičius, J. E. vyskupai S. Tamkevičius, V. Michelkevičius, R. Kriksčiūnas, P. Vaiščiūnas.



J. E. kardinolas Vincentas Sladkevičius Š. Mišių preambulėje pažymėjo, jog šią iškilią dieną, mes visi ištaisome istorijos padarytą klaidą ir sugrįžtame į šventus tikinčiųjų namus...

Pažaislio bažnyčios atšventinimo ceremonija sutapo su itin reikšminga vienuolyno sukaktim – tą dieną Lietuvos Šv. Kazimiero seserų kongregacijai sukako lygiai 75-eri. 1900-aisiais Pažaislyje įsikūrusios seserys kazimierietės pirmą kartą laisvoje tėvynėje pažymėjo savo neeilinį jubiliejų. Ankstesnes sukaktis seserys buvo priverstos minėti po grindyje – gūdūs okupacijos laikai buvo itin nepalankūs vienuolijai. Atkūrus Lietuvos valstybę, 1992-aisiais Pažaislio vienuolynas vėlgi sugražintas Lietuvos Šv. Kazimiero kongregacijai. Tad daugybė įsikūrimo ir aplinkos tvarkymo darbų, kaip ir prieš 75-erius metus, iš naujo užgulė seserų kazimieriečių moteriškus pečius.

LIETUVISKOS SPAUDOS REMEJAI
YRA SAVO TAUTOS GYNEJAI



Visą šį laiką maloningosios vienuolės, garbingai vykdydamos savo pagrindinę misiją – auklėdamos jaunimą tikėjimo ir patriotizmo dvasia – ir šiandien, tik kad nors stokoiant Vyriausybės paramos, pasikliaujant Dievo Apvaizda, geradarių bei Pažaislio lankytojų aukomis, šį gamtos ir žmogaus genijaus sukurtą grožio kampelį pavyks ne tik deramai išlaikyti bet ir tęsti restauraciją, kad iš čia vėl, kaip kamaldulių laikais, į visą Lietuvą galėtų sklirti Dievo palaima...

Merginų, kurios nori gyvenimą atiduoti kitiems ir su meile priimti kazimieriečių kongregacijos įžadus, vienuolija nestokoja. Šią ypatingą Pažaislio bažnyčios dieną dvi mergaitėms metams davusios Skaistybės, Neturto ir Kilnumo įžadus, buvo priimtoms į noviciatą (naujokyną), o dvi, gavusios dangiškuosius vardus – iššventintos vienuolėmis.



... Tą dieną Pažaislyje buvo susirinkę daug garbių svečių, tikinčiųjų. Dalyvauti bažnyčios atšventinimo apeigose ir pagerbti Lietuvos seserų jubiliejų iš Čikagos atvyko tenykštės Šv. Kazimiero kongregacijos vienuolės. Iškilmingai vienuolijai dieną savo apsilankymu pagerbė daug prelatų, kitų vienuolynų seserų ir brolių.

Iškilnėse giedpjo Kauno valstybinio choro dainininkai, diriguojami maestro P. Bingelio. Neseniai šis kolektyvas, talkinamas solistų ir orkestrantų, Pažaislio šventoriuje atliko G.F. Hendelio oraciją "Mesijas". Dabar, Žolinės dieną, choristai vėlgi giedojo giesmes. Bėlieka viltis, jog Pažaislio sakralinė erdvė, talentingai baroko epochos meistrų papuošta, dailiai seserų kazimieriečių puoselėjama vis dažniau pasieks ir taurios muzikos garsai...

LUMAHE'S

STATYBOS MEDŽIAGŲ, HIDRAULIKOS, ELEKTROS DIRBINIŲ

KRAUTUVĖ

SAVININKAI

ALBINAS ir MAURICIO SELIOKAS

Rua dos Ciclames, 536 – V. Bela - Tel.: 215-62.47

IŠTESĖJĘS KOVA PRIEŠ SOVIETUS

VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laucevičius
Redaguoja Henrikas Valavičius

(Tęsinys iš praeito nr.)

RYŠIAI SU KITAIŠ PARTIZANAIŠ

Tada mes tryse, Julius, Kumslytis ir aš, išėjome ieškoti ryšių su kitais partizanais. Julius mus vedė per nepažįstamus kaimusmiškus. Užeidavome pas daugelį gerų žmonių, kur gaudavome pavalgyti. Varnių valsčiuje susitikome su dviem partizanais. Vienas iš jų buvo slapyvarde žentas ir sakėsi, kilęs iš Janapolės kaimo. Buvo ginkluotas, turėjo vokišką šautuvą (Sturmgewehr), septynias apkabas šovinių, vokišką pistoletą parabellum ir žiūronus. Antras pavarde Petras Lileikis, buvo kilęs nuo Kelmės, taip pat gerai ginkluotas. Turėjo rusišką pusiautomatinį SVT, šešias apkabas šovinių, pistoletą ir porą vokiškų granatų. Dabar jau susijungė į penkių asmenų būrį pratęsėme savo kelionę dar per vieną parą. Ir tuo metu mes susitikome su Žemaičių Apygardos Partizanų vadu slapyvarde Žemaitis, kurio tikroji pavardė buvo Montvidas. Jis buvo ginkluotas pistoletu, turėjo žiūronus, kompasą, laikrodį ir planšetę. Vadas Žemaitis dėvėjo lietuvišką karišką uniformą ir turėjo po savo komanda vieną adjutantą, jauną kokių dvidešimt metų partizaną. Pastarasis buvo ginkluotas, turėjo savo rankose vokišką automata, pistoletą, porą granatų ir dar priedo žiūronus. Per pusdienį miške drauge pasikalbėjome, kartu pabalgėme ir išsikyrėme, eidami kiekvienas savo keliais.

Taip tęsėme savo žygį dar per dvi paras, eidami dienomis per miškus, o naktimis per laukus, po nežinomus kaimus apie Janapolę, Kražius ir Kelmę. Duseikių miške susitikome su Bagdono būrio partizanais, kurių buvo šeši asmenys: Kazimieras Bagdonas su žmona, Goštautas, kulkosvaidininkas Barauskis, vokiečiai ir Povilas Bagdonas, slapyvarde Švoogeris. Duseikių miške prabuvome kelias paras. Čia mes atšventėme Petro ir Povilo vardadienius, kadangi mūsų būryje mes turėjome Povilą Bagdoną ir Petrą Lileikį. Miške buvo sustatyti keturi stalai, kur buvo atėję daug civylių žmonių iš kaimo. Tie civiliai svečiai kartu su partizanais puotavo gerdami ir val-

gydami, o mudu su vokiečiu, nieko į burną neėmėme, sėdėjome aukštai įsilipę į egles, kad saugotume visus šventės dalyvius nuo netikėtai galėjusių pasirodyti priešų. Pavakare virš mūsų stovyklos ėmė sukintėti dvisparnis lėktuvas su raudonomis žvaigždėmis ant savo sparnų, bet matomai praslinkdamas pro šalį, nespėjęs pastebėti mūsų stovyklos. Vakare išėjome, tęsdami toliau savo žygį. Ėjome naktimis, dienas praleisdami miške. Kaimuose užeidavome pas kaimiečius, sutikdami gerų ir blogų žmonių. Pas pirmuosius mes viešėjome, o kitų namuose mes vykdėme savo misiją, drausdami ir bauddami už komunistų skriaudas, patirtas nuo parsidavusių naujai Sovietų valdžiai žmonių.

Tai buvo labai dėkingas darbas, apgiant savo žmones nuo komunistų skriaudų, lankantis po svetimus ir nepažįstamus kaimus. Taip bežygiuodami, mes atėjome į Šiaulių apskritį. Čia mes atsidūrėme dideliame miške, kur jau buvo susirinkę apie 50 vyrų ir septynios moterys partizanės. Atėjo jau anksčiau paminėtas Apygardos vadas Montvidas, slapyvarde Žemaitis, kartu su savo adjutantų. Tame miške buvo bunkerio, dar išsilikusių iš po karo laikų. Tuose bunkeruose mes darėme ginklų išbandymą, šaudymo pratimus. Apygardos partizanų vadas Žemaitis dalyje pasižymėjusiems partizanams apdovanojimo laipsnius. Kiekvienam davė po pluogštą laikraščiu "Laisvės Balsas", prašydamas juos platinti tarp žmonių kaimuose. Jis paskirstė būriams vadus, ir mūsų būriui paskyrė vadą Povilą Bagdoną, slapyvarde Švoogeris. Pavakare užmaskavę stovyklą, pasidalindami į būrius po 3 ar 4 vyrus, išsiskirstėme į visas puses. Mes pasilikome keturiese, būtent: Švoogeris, Julius, Kumslytis ir aš. Mes pasirinkome mūsų kelio kryptį namų link. Ėjome ilgai daug dienų, užeidami pakeliui į daugelį vietų. Apsilankydami kolūkiuose, duodavome valdininkams drausmės pamokas, kad neskriaustų kolūkiečių. Prie Telšių susitikome su kitu partizanų būriu. Ta proga nusifotografavome visi kartu ir atsisveikinome iki kurios nors kitos dienos, jeigu likimas dar suvestų mus į tą patį taką.

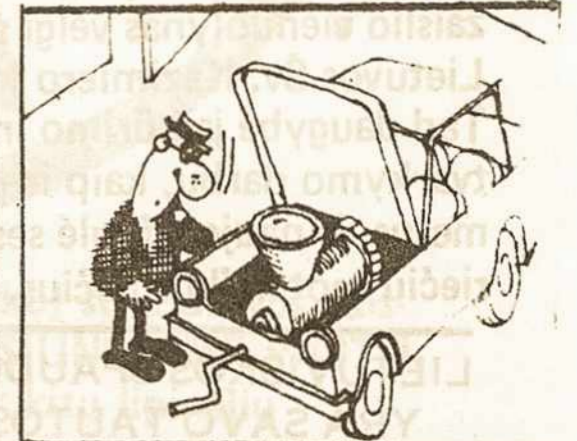
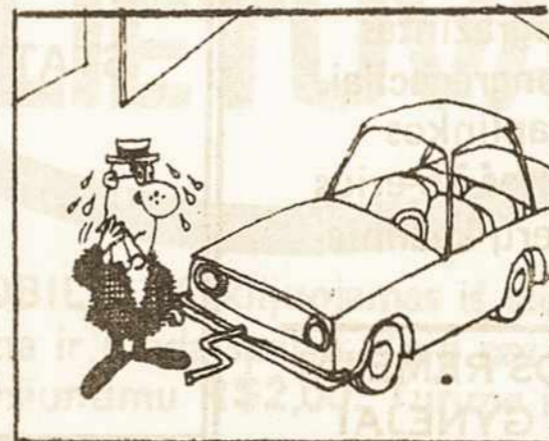
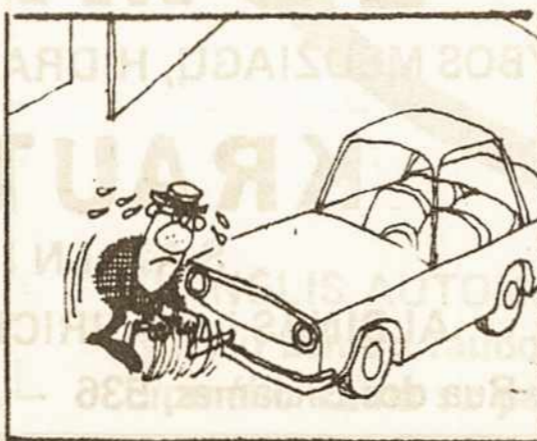
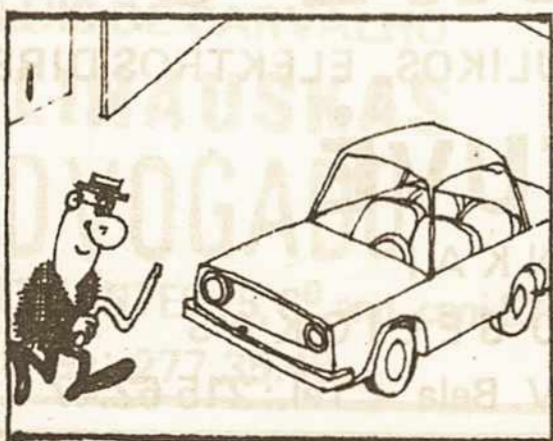
Parėjome namo į Gaižupių kaimą Plungės valsčiuje ir apsistojome pas Justiną Gedvilą slapyvarde Mažiliukas. Jis gyveno pamiškėje su žmona ir penkiais vaikais. Visi jie labai daug padėdavo ir

pagelbėdavo partizanams. Pas juos buvo taip ramu, jog pareidavome pasilsėtarsi, į savo pačių namus. Jie mus mairno, jų sūnus Adomas ir Steponas buvo ryšininkai, kurie parveždavo maisto, nupirkdavo rūkalų, drabužių ir vaistų, pranešdavo apie gresiančius pavojus ir palaikydavo ryšius su kitais partizanais. Čia būdami, išsikasėme bunkerį Auškalnės miške Gaižupių kaime: dviejų metrų aukščio, aštuonių ilgio ir keturių metrų pločio, įrengdami visus kitus patogumus. Moterys išskalbdavo baltinius susiuvinėdavo mums drabužius. Mudu su Jonu Paramskiu praleisdavome daugiausia laiko namie, tai yra, pačiame bunkeryje. Čia mes siūdavome batus, taisėme ginklus. Rusiškiams Pusautomaciams nupiaudavome dalį vamzdžio galo, įdėdavome sulankstomą metalinę buožę, prailgindavome apkabas, kad tilptų 20 – 30 šovinių, tokiu būdu perdirbdami šiuos ginklus į trumpus ir patogius automatus. Šlifavome automatų vamzdžius, džiovinome ir bandėme naujus šovinius. O be to virėm ir kepėm taip kad darbo visada užteko. Šį bunkerį pažinojo visa Mažiliuko šeima. Apsilankydavo pas mus ir iš kttų vietų atėję partizanai, kaip matai, partizanas Rapalis slapyvarde Girėnas, kilimo iš Zelepugų kaimo Žarėnų valsčiaus Telšių apskrities. Daugiau Vacys Šakinis ir Storulis, abu kilę iš Mižuikių kaimo Kulių ar Rietavo valsčių.

Auškalnės miške mes iškasėme dar kitą bunkerį 2 m. aukščio 6 m. ilgio ir 8m. pločio, kurio vietos niekas nežinojo iš pašalinių žmonių, nei ryšininkai nei iš kitų vietų apsilankę partizanai. Čia buvo įrengtas ginklų sandėlis, kur laikėme atsarginius ginklus: granatas, minas, šovinius ir kitas ginklų atsargines dalis. Rudenį partizaną Vacį Šakinį burliokai nušovė, o Storulį sužeistą paėmė gyvą. Tada mes vėl išsikasėme naują bunkerį ru visais patogumais Paulauskio miške Gaižupių kaime Plungės valsčiuje. Į čia mes netrukus persikraustėme, kadangi atsarga gėdos nedaro. Partizanas Antanas Kumslytis nuo mūsų išėjo. Jis pasiėmė sau kaipo bendrininką Dominiką Šakinį, kuris buvo žuvusio Vaciaus Šakinio brolis. Jiedu abu apsilankydavo pas mus, kada susitikdavome mūsų senajame bunkeryje Auškalnės miške. Savo naujo bunkerio Paulauskio miške vėta taip ir paliko tik išimtinai mūsų žinioje.

(bus daugiau)

JOKAI



TĒVYNĒ VĒL APLANKIUS

Didž.Gerb. Kunige, Petras Rukšys,

Negalėdamas asmeniškai dalyvauti, dėl sveikatos, "Mūsų Lietuvos" spaudos šventėje, siunčiu Jūsų vardu cheque 20,00 Reais, kuklią auką "Mūsų Lietuvai". Esu skaitytojas "Mūsų Lietuvos" nuo pradžios išleidimo ir visuomet skaitysiu, tą norėčiau, kad taip darytų mano vaikai ir visi čionais gyvenantieji lietuviai.

"Mūsų Lietuva" yra mylimas mano laikraštis taip pat myliu skaityti "Lietuvos Aidą" kurį gaunu kiekvieną dieną iš Lietuvos. Žinoma gaunu "Gimtąjį Kraštą", Dieną, Rytą, Bet šitie laikraščiai man neįdomūs ir nemieli, jie daugiau rašo "Markcismo" krypties.

Šiais metais liepos ir rugpiūčio mėn. aplankiau Lietuvą jau 4-tą kartą, bet šį kartą su dukrele Danute ir sūnumi Vytu, kuriems labai patiko Lietuva ir visa mano giminė, kai dar Lietuvoje turiu 2 seseris Vilniuje, vieną brolių Kaune. Jie pamatė visą Lietuvą. Vilnių, Trakus, Uteną, Ignaliną, Anykščius, Paņevėžį, Šaulius, Neringą, Klaipėdą, Palangą, Kauną, Marijampolę, Vilkaviškį, Kybartus, Pajevonį. Danutei ir Vyruui labai patiko Vilnius. Vilniaus universitetas, kuris yra seniausios Europos, Muziejai, Televizijos Bokštas, Gedimino Pilis, Trakai, Nida, Klaipėda, Palanga. Kryžių kalnas, kur Popiežius laikė mišias prieš 2 metus, ir šiais metais buvo didelis minėjimas dviejų metų sukaktuves, kur per televiziją visa Europa matė mišias transliuojant, buvo suvažiavę iš visos Lietuvos apie 20.000 žmonių. Tai tokio dalyko, kaip "Kryžių kalnas" nėra pasaulyje, ir visas pasaulis stebisi, kaip Lietuvos tauta vieninga praktikuojantys katalikai. Tikybos pagalba išliko laisva nuo Barbarų slavų ortodoksų, Kryžiuočių, liuteronų ir kitų tikybų. Tas kryžių kalnas jau prieš 200 metų buvo kaip caras Ruskei žudė lietuvius 1863 metais. Ir aš būdams 3 kartus su žmona tam kalne padėjome 2 kryžius, kad Lietuva būtų visuomet laisva ir kad mano vaikai aplankytų Lietuvą ir tas šiais metais liepos mėnesį išsipildė.

Aš, Danutė ir Vytukas padėjome 3

PSICÓLOGA

Adriana Ventura

CRP. 06/38477-2

CRIANÇAS, ADOLESCENTES
e ORIENTAÇÃO AOS PAIS

CONVENIOS e PARTICULARES

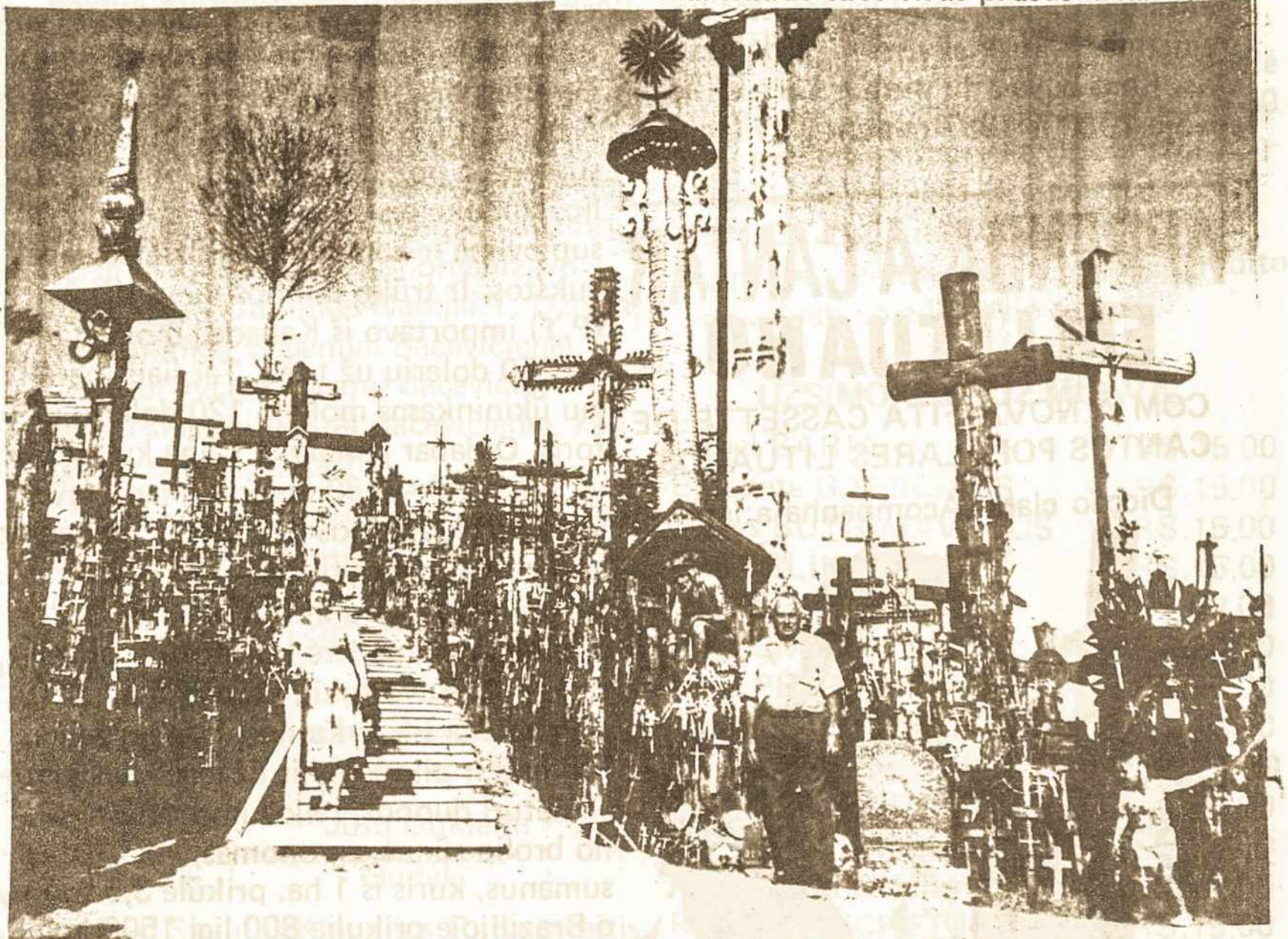
Av. Paes de Barros, 1994 Tel.: 273-27.59

Moóca

kryžius, kiekvienas kryžius yra prisizadėjimas. Aplankėme visų giminių kapus, ir aplankėme prelado Pijaus Ragažinsko kapą Pajevonyje, kur padėjome gražių gėlių. Pajevonyje ir Vilniuje katedroje prie Sv. Kazimiero koplyčios užpirkau už visų mirusių šv. mišias. Tai man yra didžiausia Dievo dovana, kad mano vaikai pamatė gimtąjį Kraštą ir mano giminės, rodos dabar jie turi daugiau meilės Tėvų gimtinei ir artimiems. Mačiau Olimpiadą viso Pasaulio Lietuvių iš visur buvo tik iš Brazilijos nebuvo. Ir iš Argentinos buvo daug ir vienas lietuvis antros kartos jau 8 kartus buvo Lietuvoje, o kas ir kiek buvo iš Brazilijos? Olimpiada buvo iš visų sporto klasių, net iš hipizmo jojimo, net iš Vokietijos viena sportininkė jaunolė generolo Pleckavičiaus anūkė gavo Bronzės medalį dailės jojimo skyriuje. Daugumoje stebėjosi ir klausė jau tu ketvirtą kartą važiuoji į Lietuvą. Tokie klausimai labai man liūdina girdėti, jie neturi meilės savo kraštui ir savo artimiems. Prisimenu tas pirmas 2 keliones į Lietuvą kada tie ruskiai "azijatai" valdė Lietuvą 1980-1987 metais. Tuomet reikėdavo prašyti kelis metus kol gausi leidimą aplankyti sergantį brolių ir tėvų kapus. Tik gaudavau kaip turis-

tas ir net reikėjo priimti brazilų pilėtybę. Ir tos kelionės buvo tokios vargingos – baimingos, gaudavai tik 5 dienas pabūti Lietuvoje. Ir aplankyti mamos kapą reikėdavo iš ruskių saugumo NKWD gauti leidimą, kur duodavo tik vienai dienai. Apie tai galėčiau parašyti kelias knygas. Ir dabar kaip buvau kai ruskių jau nebuvo 1992 metais ir šiais metais nereikia jokių leidimų, jokių dokumentų ir ta kelionė tokia maloni. Tą pačią dieną per 14 valandų jau būni Lietuvoje, tenais nėra jokios muitinės, neliepia rodyti batus nusiauti net ir kelnes nusimauti, kaip tie ruskiai elgėsi su manimi Maskvoje 1980 metais.

Šį paskutinį kartą šiais metais kaip buvome jau matėme didelį skirtumą kaip tarp dienos ir nakties. Visur jau lietuviški pavadinimai, jau nesigirdi tų ruskių kalbos, nėra eilių krautuvėse, krautuvės pilnos prekių iš viso pasaulio, daugumoje viskas privatizuota, matosi visas pasaulis investuoja, gryna technologija, nes ruskių gamyba yra atsilikus 20-30 metų nuo Vakarų pasaulio. Bet gyvenimas Lietuvoje yra daug geresnis negu Rusijoje. Mačiau Karaliaučiaus kraštą ir Klaipėdos kraštą, kur tenais ruskiai privežė tų ruskių "Kacape" tinginių, nes tenais ruskiai išžudė tuos visus prūsus ir kas spē-



Danutė ir Algirdas Šūkiai prie Kryžiaus kalno

IMPERMEABILIZAÇÕES

Eng. Antonio Rimkus

INDUSTRIAIS - RESIDENCIAIS - COMERCIAIS
PISCINAS - CAIXAS D'ÁGUA - LAJES - RESERVATÓRIOS

Materiais e Serviços

Rua Pinheiro Guimarães, 860 (próximo à Av. Zelina)

274-0114

jo pabėgo, tai tenais atvežė ruskius ir net visas vietovietes jie surusino. Tai net baisu žiūrėti, miestai matosi dar karo laikų sugriauta, kaimuose namai apkeisti, krūmai, žolės užaugę. Matosi vienur kitur kolchozas, tenais su traktoriais dirba ir vyrai tie "kacapai" tik vorką geria. Lapės ir zuikiai laukuose laksto, nes tenais buvo vokiečių aruodas geriausias žemės ūkis, žemė drenuota, kviečių žemė, ūkiai gražūs, viskas pastatyta iš plytų, nes aš tenais per karą dirbau 3 mėnesius pas ūkininkus kaip mus vokiečiai evokavo į Vokietiją, nes per mūsų tėviškę ėjo ruskių ir vokiečių apkasai, o dabar baisu žiūrėti viskas apkeista ir tas pats Klaipėdos krašte, nes daugumoje ruskiai atvežti. Ir tas pats buvo Rytų Vokietijoje ir dabar tie ruskiai galvoja apie naują imperializmą grįžti vėl į Baltiją... Girdėjau iš daugumos kad prie komunizmo buvo geriau, žinoma gal tiems tinginiams, nes valdžia komunistų niekas nepalaido iš darbo, gaudavo tik pavalgyti, neturėjo automobilių, patogumų, gerdavo darbovietėje ir paleistuvaudavo, ykėjimas buvo uždrausta dabar 50% šeimų po 2 metų išsiskiria. Pirmoj vietoj pasaulyje tai Lietuvoje savižudybė, alkoholizmas. Matosi jau ryte 8 val jaunuoliai vemiam ant gatvių vaikščiojant. Jau tas 2 kartas, tas komunizmas – ruskiai visai nugirdė lietuvius. Kaip buvau du pirmus kartus Lietuvoje 1980 ir 1987 net ant gatvių alų

APRENDA A CANTAR EM LITUANO

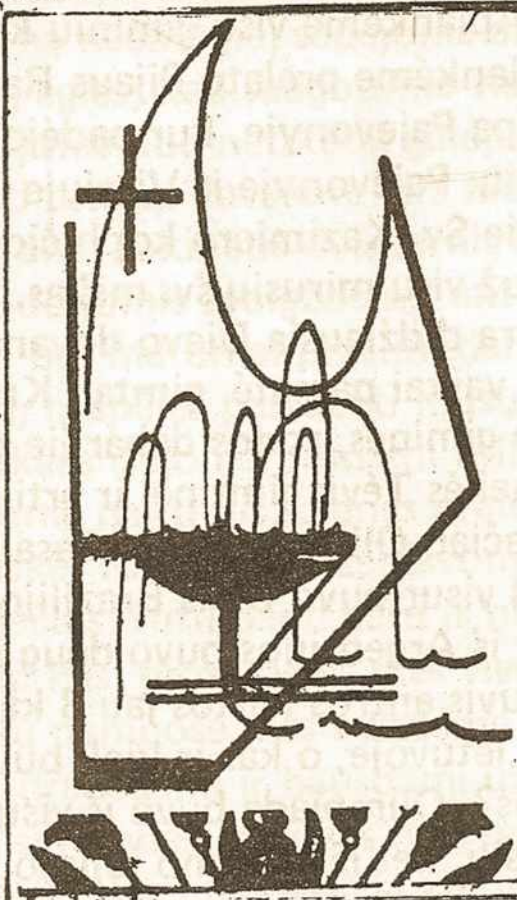
COM A NOVA FITA CASSETTE DE CANTOS POPULARES LITUANOS

Dicção clara. Acompanha a letra.



**LINKSMAI
DAINUOKIME**
ENVIAMOS PELO CORREIO

parduodavo iš bačkų ir buvo pilna krautuvių kur pardudavo alų pilstomą. Jau šiandieną to nėra, nesimato tų bačkų ir pilstymo alaus. Tik dabar tie pijoikai daro slaptai samagoną namuose ir nuodijasi ir žudosi save. Nusikaltimai padaugėjo kelis kartus. Jaunimas nenori dirbti ūkyje, bėga į miestus prekiauti, spekuliuoti. Valdžia dabartinė darbininkų partija P.T. nepadeda ir nenori padėti ūkininkams. Jie nori kad vėl ūkininkai grįžtų į kolchozus. Pav. mano brolio sūnus atgavo žemę, mano tėviškės 50 ha. Pereitais metais jisai turėjo 30 ha. kviečių, prikūlė 100 tonų, už toną jam valdžia sumokėjo po 50 dolerių. Turėjo nuostolio, sumokėjo sėklas, trašas, už arimą ir supiovimą ir bankui už palūkanas, labai aukštos. Ir trūko duonos tai valdžiai (P.Ų) importavo iš Kanados mokėdami po 150 dolerių už toną. Tai šiais metais jau ūkininkams mokėjo 120 dolerių už toną. O dabar pasaulinė kaina kviečių už toną 240 – 280 dolerių. Mano tėviškė buvo gražus ūkis 6 trobesiai, daugumoje iš plytų pastatyti, o šiandieną nesimato kur buvo mūsų ūkis, viską tas Stalinas nugriovė, padarė kolchozus per mūsų kaimą. Buvo tokių ūkininkų apie 20, o šiandieną tik dykumos, kviečių žemė, krūmais ir piktžolėmis užaugę. Jau Lietuva neturi duonos, reikia importuoti. Mano brolio sūnus, agronomas, labai gabus, sumanus, kuris iš 1 ha. prikūlė 3,5 tonus, o Brazilijoje prikulia 800 ligi 1500 kg., kiek Rusijoje. Kitas brolio sūnus, augina daržoves ankstyvas, kur veža į Karaliaučiaus sritį tiems ruskiams "kacapams"



A.†A.

Inž. **ANTANUI VALAVIČIUI**
staiga mirus,

jo tėvą Joną – Lietuvos Respublikos generalinį garbės kpnsulą, pamotę dra. Ritą, brolių Rimantą su šeima, gimines bei artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Sajunga – Alianča
Valdyba



parduoda. Kiekvienais metais stato namą ir perka mašiną importuotą. Bado nėra, visi turi sodus ir daržus, badas pijoikams ir tinginiams, kaip ir Brazilijoje. Užteks nesąmonių rašyti.

Viso geriausio

Algirdas Šukys

LAPKRIČIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

SAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime jiems daug laimės.

- 03 – Antanas Rymantas Vigantas Stonis
- 04 – Vladas Godliauskas
- 07 – Anna Paukštys
- 08 – Magdalena Vinkšnaitienė
- 09 – Maria Helena Stelmokas Xavier
- 10 – Juozas Krumzlys
- 10 – Albina Saldys
- 12 – Rozalia Cerniauskas
- 17 – Arūnas Steponaitis
- 18 – Joaquim Barbosa
- 21 – Jonas Chorociejus
- 27 – Jadvyga Žininskas
- 28 – Vincentas Leita
- 28 – Monica Maria Šiaulys

Sajungos – Alianča
Valdyba

**AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO**

MATERIAIS ZELINA

Rimkus, Indriunas & Devus

ALVENARIA - HIDRÁULICA - ELÉTRICA
FERRAMENTAS - FERRAGENS - UTILIDADES

Rua Pinheiro Guimarães, 860 (próximo à Av. Zelina) **274-0114**

MŪSŲ ŽINIOS

BRANGUS AUKSINIS
LENOS IR ANTANO AUGUSTAČIŲ
VEDYBŲ JUBILIEJUS



vyko spalio 21 dieną, aštuntą valandą vakaro bufete Vale Encantado, Vila Formozoj. Jubiliatams šventę surengė dukterys Ivone su vyru Carlos ir Leonora su vyru Eduardu.

Iškilminga šventė prasidėjo, kai valandą po pakvietimo, daugumas svečių jau buvo susirinkę. Specialioj vietoj buvo parengtas altorėlis su žvakėmis ir šventu raštu. Ten jubilieatai Elena ir Antanas užėmė vietas. Kun. Petras Rukšys atliko vedybinį, sukurtvinių ceremonijų apeigas.

Skaitymus iš švento rašto skaitė dukra Ivone ir paskui maldas anūkas Rodrigo. Apeigose dalyvavo anūkės Caroline, Nicole ir Natalie.

Jubiliejaus šventėje dalyvavo daug giminių, ypač iš Greičių švimos. Iš Vila Zelinos buvo Guzikauskai, Vera Tatarūnienė, Ele-

na Buitvydaitė ir Alda bei Jonas Chorociėjai. Visi labai gražiai šoko ir buvo linksmi. Buvo tikrai malonus pobuvis švenčiant auksinio vedų jubiliejaus Elenos ir Antano. Dievas jiems duoda geros sveikatos ir gausios Viešpaties palaimos.

SKAUTŲ IŠKYLA

Spalio mėn. 7-tą dieną, kai minėjome "Vaikų Dieną" skautai buvo išvykę į Botanikos Sodą. Buvo labai linksmas ir įdomus, nes susipažinome su tikra braziliška gamta.

Rytą, oras buvo nepastovus, bet kada važiuojame saulė labai švietė. Ten susitikome su dviem skautų tuntais kurie taip pat buvo išskylauti.

Dainavome "Lietuvos Himną" ir sušokome vieną skautų šokį, kur pabaigoje šaukėme "TEGYVUOJA LIETUVA".

Susipažinome su daugeliu medžių ir gėlių kurių niekada nebuvo pastebeję.

Vidūdienį darėme Pik-niką o paskui žaidėme.

Po to dar keliavome ir ten pažinome gražią mažutę medinę pilį. Visi gavo saldainių, kuriuos skautų vadovai nupirko.

Po to važiuojame namo.

Labai dėkojame Dievui, kad mus apsaugojo ir tėvams kad galėjo nuvežti skautus ir skaites, ypač Janetei M. Zizienei kuri nuvežė su didele mašina; vadams, ypač skautei Julijai kuri organizavo viską; paskautininkei Nadijai T. Dzigan, skautininkei Eugenijai Bacevičienei, Skautui vyčiui Flavijui Bacevičiui ir vyresnei skautei Aušrai Bacevičienei, kad galėjo dalyvauti kartu.

Noriu pakviesti jaunimą kuris norėtų susipažinti su skautų veikla, kad ateitų pas mus. Mūsų susirinkimai būna šeštadienį 9:00 iki 11:30 val., V. Zelinos Jaunimo Namuose.

Mes labai linksmi būsime su jūsų apsilankymu.

Jūsų laukiam.

Budék.

Prit. Skautas Klaudijus R. Kupstaitis
Palangos Vietininkija – S. Paulo –

DĖMESIO!

KAIP SKAMBINTI Į LIETUVĄ

Atrodo, kad prieš keletą savaičių buvo įvesta nauja telefonų sistema, kuri pakeičia iki šiol veikiančia tvarką. Dabard skambinant į Lietuvą reikia vartoti kitą sistemą. Reikia vartoti DDI numerį 00 paskui Lietuvos numerį 370 ir po to miesto numerį, kur reikia numesti 2 Taigi Vilnius jau nebeturi 22, bet tik 2 ir Kaukas nebeturi 27, bet tik 7. Visi kiti miestai praranda pirmutinį 2 numerį.

Skambinti į Vilnių reikia sudaryti sekančius numerius 00 370 2 ir namų numerius.

ČIURLIONIO MONETA

Lietuvos banko valdybos posėdyje š.m. rugsėjo 19.d. buvo nutarta išleisti proginę Lietuvos respublikos 50 litų monetą, skirtą M.K. Čiurlionio šimtas dvidešimtosioms gimimo metinėms. Dešim tūkstančių tokių M.K. Čiurlionio proginių monetų iš aukščiausios prabos sidabro 925 pagamino Lietuvos banko monetų kalykla. Sukakčiai skirtos monetos skersmuo – 34 milimetrai, svoris – 23,3 gramo. Monetos briaunoje yra iškalti žodžiai: "Pasaulis kaip didelė simfonija". Proginę M. K. Čiurlionio 50 litų monetą galima įsigyti Lietuvos banko bei jo skyriuose. Jos pardavimo kaina – 80 litų. Lietuvos banko valdyba taipgi yra leidusi įsteigti pirmąją kredito uniją Lietuvoje "Vievio taupa".

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Izabel BARIA	R\$.15,00
Elisabete GALINSKAS	R\$.15,00
Stasys BUTRIMAVIČIUS	R\$.15,00
Ona POLIKAITIENĖ	R\$.15,00
Ieva TAUJANSKAS	R\$.50,00
Alda Givelis da COSTA	R\$.20,00
Irena PETRAITIS	R\$.20,00
Jonas JODELIS	R\$.15,00
Pio Osvaldo BUTRIMAVIČIUS	\$. 15,00
Nijolė ŽALKAUSKIENĖ	R\$.20,00
Asta BRASLAUSKAS	R\$.20,00
Helena Vaitkevičius de UZEDAR	\$15,00
Rosana TASCHETTO	R\$.15,00
Algimantas ŽIBAS	R\$.30,00

SERVIÇOS DE ARQUITETURA
Solange Alionis
ARQUITETA
PÇA. STA. HELENA, 81
V. PRUDENTE – SÃO PAULO
FONE: 914-49.50

Jener imóveis Ltda.

CRECI J-684

ADMINISTRAÇÃO - LOCAÇÃO
COMPRA - VENDA

Rua Topázio nº 76 - Aclimação
04105 - 060 - São Paulo-SP

fone - 277-4855
fax - 277-6948

MŪSŲ ŽINIOS

AL AUS BALIUS SAJUNGOJ

Kaip jau buvome rašę, praėjo daug metų, kai paskutinį kartą Sajungoj buvo ruotas AL AUS VAKARAS. Šį kartą buvo truputį baimės, kad toks parengimas gali nepasisiekti: kažkas visi buvo atpratę.

Iš tiesų šis alaus vakaras, ar kaip geriau buvo pavadintas AL AUS BALIUS, praėjo nepaprastai gerai. Nors šeštadienio vakarą oras buvo nepalankus, bet Sajungos rūmai prisipildė linksmi nusi-teikusių svečių. Kas padarė labai malonų įspūdį, tai kad buvo daug jaunimo.

Sajunga paruošė gražius alaus bakalus su lietuviška vytimi ir užrašais AL AUS BALIUS bei ALIANÇA LITUANO-BRASILEIRA. Ponia Angelika Trubienė su savo pagalbinkais paruošė gerą dešrelių su kopūstais, agurkais ir bulvių vakarienę, o alaus tai, kaip sakoma, upės tekėjo. Šokiams grojo vieno žmogaus orkestras. Šiais laikais vienas žmogus gali, su savo elektroniniais instrumentais, sudaryti gerą orkestrą ir atlikti visas šokių muzikas. Mes galėjome girdėti ir gražios lietuviškos šokių muzikos. Atrodo, kad muzika buvo, labai gera, nes alaus balius dalyviai šoko iki 3-čios valandos ryto.

Šiame linksmame alaus baliuje dalyvavo Irena ir Vincas Tubeliai, BLB-nės pirm. Vera Tatarūnienė ir buvęs Sajungos pirm. Juozas Vasiliauskas.

Kaip matome, šis parengimas labai gerai pasisekė. Sajungos tikslas buvo surinkti savo narius pasilinksinti ir taip pat pritraukti kitus tautiečius, ypač jaunimą prie Sajungos veiklos. Kitą kartą reikės pagalvoti kokios įdomesnės programos jaunimui.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

LILIANA, JANINA ir ROBERTAS
STREITAI

tėvelių ONOS, JONO, VIKTORO STREITŲ
prisiminimui

Širdingai dėkojame mielai Streitų šeimai už paramą
mūsų spaudai ir kartu pagarbiai prisimename šeimos
mirusius tėvus.

Redakcija ir administracija

MALONIAI KVIĘCIAME VISUS Į

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS
CHORO 59 METŲ SUKAKTUVINI

KONCERTA

SEKMADIENĮ, LAPKRIČIO 26 DIENA, 16:00 VAL.

SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ SALĖJE – Rua Campos Novos, V. Zelina
PAKVIETIMAI PAS CHORISTUS

Sekantis Sajungos parengimas bus lapkričio 11 dieną, kai Sajunga minės savo 64 metų gyvavimo sukaktį.

Sveikiname Brazilijos Lietuvių Sąjungą už šį gražų parengimą ir laukiame kitos progos vėl susitikti ir pabendrauti.

**GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA:
išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu
ir pasiųsti laiške paprastu paštu.**



LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE

Consulado Geral da República
da Lituânia em São Paulo

JONAS VALAVIČIUS

Cônsul Honorário

Rua Cap. Otavio Machado, 207
04718-000 SÃO PAULO – SP
Fone: 522-42.24 e 247-08 71

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

MALONIAI KVIĘCIAVISUS Į

LITUANIKA



Į PAVASARIO ŠVENTĘ

Lapkričio (Novembro) 19 dieną

BILIJETAI PARAPIJOJ Tel: 63.59.75 ir pas V. TATARŪNIENE Tel: 63.73.44

ORGANIZUOJA BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

ALP(LKA)1815
LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA